

Que surti un nou diari en català reemprenent la ferma tradició anterior al 39 és un esdeveniment que traspassa les fronteres d'informació de premsa, com el nou diari que sortí a Milà fa uns mesos, per arrelar-se en la nostra íntima consciència. Si no vaig errat, aquesta és la primera entrevista que surt al Principat sobre aquest nou diari català: «Poble Andorrà. Diari Independent». I cal ser delicats, car la informació que es doni pot oferir malentesos i suspicàcies que no podrà esborrar mai ningú. Recordo una dita xinesa: «la calúmnia és un sac de plomes llançat al vent. Impossibile de recollir-les». No voldria que aquesta entrevista oferís deformació o manipulació de la veritat, però aquesta, ultra ser revolucionària, és única. I ens hi atenim, peti qui peti.

Aquest preàmbul ve a tomb, car el «Poble Andorrà» té molts detractors des d'abans de sortir al carrer. Un lamentable afer amb un dels directius de la revista, l'única que hi ha a Andorra, «Tribuna» i amb el gerent de «Promocions Publicitàries, S. A.» ha fet del «diari» un fet polèmic en el qual la majoria d'andorrans ha pres partit. Situem el fet amb una breu fitxa:

Nom: «Poble Andorrà. Diari Independent».
Director: Antoni Semanté.
Format: Com «Le Monde».
Llengua: Catalana.
Tiratge: No l'han volgut dir.

Capital: Edicions Andorranes.
Preu: 10 pessetes / 1 franc.
Publicitat: 25% aproximadament.

Ha donat la casualitat que prèviament a la conversa amb Ricard Fiter, de la junta directiva i del consell d'administració, havia parlat amb Francesc Rodríguez Ruiz, un emigrant castellà que ha pres consciència de la situació d'opressió en què es troba la classe obrera a Andorra i és gerent de «Promocions Publicitàries, S. A.», que havia de dur la publicitat al diari andorrà. M'explica moltes coses que il·lustrarien l'entrevista informativa amb el Sr. Fiter, però m'ho guardo fins a veure el diari i poder judicar amb ple coneixement de causa. L'entrevista s'ha realitzat en forma de qüestionari, car és essencialment informativa.

—¿Com va néixer la idea?

—El diari va ser gestat durant força temps, però la realització pràctica és tota de l'any 74; l'equip que l'ha fet és el mateix que el va iniciar. Omple una necessitat d'informació andorrana i és un testimoniatge de reconeixement a la llengua i a la cultura catalanes. Un aspecte local i un aspecte de col·laboradors en el mantehiment d'una llengua viva són els nostres afanys.

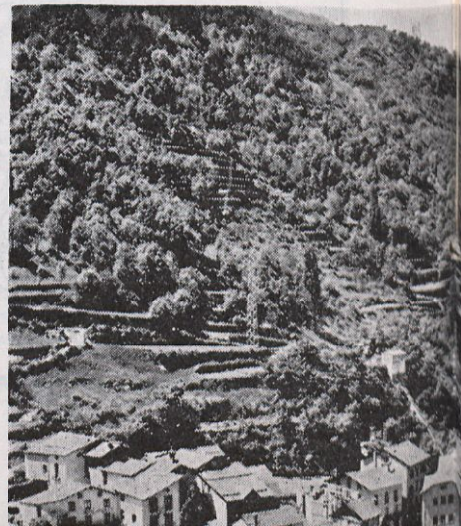
—¿Qui la va iniciar, continuar i potenciar?

—Podríem dir que vaig ser el catalitzador d'aquest procés comú i aleshores ens vam

D'ENÇA DEL 1939

EL PRIMER DIARI HA SORTIT

posar en contacte una sèrie de gent andorrana pel que fa referència a fer el capital i el grup inicial de col·laboradors i redactors. L'equip de base sobrepassa la cinquantena de persones. La majoria dels elements que forneixen el capital i la redacció estan lligats a l'actual Administració Andorrana.

DIARI CATALA D'ANDORRA

(El Sr. Fiter em diu la llista de càrrecs que estan representats, però en acabar diu que és millor que no la posi, i així ho faig).

—¿Com està ara l'afer del diari?

—Es va fer el primer número zero i férem altres números zeros. S'ha assolit que

abans de Nadal surti el primer número. S'han tret tots els permisos necessaris per tal que el diari arribi a la Península. La idea ha estat molt ben acollida als mitjans oficials espanyols.

—¿Què serà més, d'opinió o d'informació?

—Contindrà informació local, dels Països Catalans i internacional, així com esportiva i d'altres matèries. També hi ha una sèrie de col.laboracions literàries, com ara la del barceloní Joan de Sagarra, etc. Com a diari independent que serà, admet totes les tendències i no en té cap de concreta, tan sols la que inspirarà la tendència andorranista cent per cent. No, no hi ha cap instrument polític estranger vinculat al diari. Cada dia de la setmana hi haurà una secció especialitzada, i el diumenge serà una edició especial, amb gravats al buit, amb més pàgines...

—¿Quins problemes ha tingut per a realitzar-se «Poble Andorrà»?

—Ha costat molt, perquè la qüestió tècnica és fonamental i és el primer diari que surt a Andorra; això ha estat una sorpresa i també ha colpit molt determinats sectors, que consideraven que no seria rendible, etc. Trobar els col.laboradors també ha estat un problema, i finalment hi ha l'afer d'autoritacions, només andorranes, que també s'ha solventat favorablement.

—¿Que vol i què pretén «Poble Andorrà»?

—Ofertir informació objectiva, però amb un caire andorranista al servei d'Andorra per ajudar a mantenir la seva independència, les seves llibertats i la democràcia.

—¿Qui finança aquest diari?

—El Consell d'Administració està format per representants del comerç, de la indústria, de les finances i dels medis oficials andorrans.

—¿Quina necessitat té Andorra d'un diari, quan compta, proporcionalment, amb més revistes que el Principat i se'n pot fer una sense cap obstacle legal?

—Fer un gran servei al País.

—¿Serà un diari elitista o popular?

—En principi es pretenia de fer una cosa de categoria, que sortís una mica de les coses habituals a la premsa ortodoxa, tradicional; aquest és el diari més jove d'Europa, i no pas pel fet que sortirà el darrer, sinó per l'edat mitjana dels components, que no arriba als 30 anys.

¿Cal alegrar-nos de tenir un diari en català o cal meditar la ideologia de caire conservador i oficial que tindrà? No ho sé, és com les plomes dels antics escriptors, belles i útils a l'avior, però desfasades en els temps del «bolígraf automàtic». Esperem que l'arquitecte, director del diari, sàpiga usar la ploma estilogràfica i no la d'oca, com feien a l'«edat de les llibertats».

JOSEP M.ª FIGUERES